021/2

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА РАЗМАТРАЊЕ ЖАЛБИ
Филијала Бања Лука
ПРИМЉЕНО: 20 -01- 2021

Организациона јединица	Класификациона ознака	Редни број	Број прилога
US	02	13	1	737-3/19

Broj: S1 3 U 033687 19 U
Sarajevo, 13.01.2021. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Davora Žilića, kao članova vijeća, uz sudjelovanje Enise Imamović, kao zapisničara, u upravnom sporu tužitelja Ibis Inženjering d.o.o. Banja Luka, kojeg zastupa Đorđe Latinović, advokat iz Banja Luke, ulica Kralja Petra I Karađorđevića, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-1557-6/19 od 15.08.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 13.01.2021.godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje u stavu 4(četiri) i 5 (pet) rješenja i predmet vraća tuženom na ponovno odlučivanje u tom dijelu.

U preostalom dijelu tužba se odbija kao neosnovana.

Obavezuje se tuženi da tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 877,50 KM, u roku od 15 dana od dana dostavljanja ove presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja..

O b r a z l o ž e nj e

Rješenjem broj: JN2-02-07-1-1557-6/19 od 15.08.2019. godine, u stavu 1. i 2. uvažena je žalba tužitelja, izjavljena na tenderski dokument, broj: 02-406-21/19 od juna 2019. godine, ugovornog organa Republika Srpska, Opština Stanari i poništen tenderski dokument i predmet vraćen na ponovni postupak ugovornom organu. U stavu 3. uvažen je zahtjev žalitelja za povrat naknade troškova pokretanja žalbenog postupka u iznosu od 2.000,00 KM. Stavom 4. rješenja, uvažen je zahtjev žalitelja za naknadu troškova u visini Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS" broj: 68/05) u iznosu od 525,00 KM, dok je za preostali traženi dio zahtjev odbijen kao neosnovan. U stavu 5. pobijanog rješenja, naloženo je ugovornom organu da tužitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu iz stava 3. rješenja, u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja.

Tužitelj je protiv pobijanog rješenja u stavu 4(četiri), pokrenuo upravni spor. U tužbi navodi da u pobijanoj odluci nije pravilno primijenjen zakon, te u postupku koji je prethodio donošenju te odluke nije pravilno utvrđeno činjenično stanje. Tužbom ukazuje da je suprotno obračunu troškova, nesporno da tužitelju pripada naknada za PDV koje nije u obavezi dokazivati. (član 67. Zakona o prezu na dodatnu vrijednost). U tužbi ističe i da u smislu člana 25. Zakona o advokaturi, tužitelju pripada naknada u skladu sa Tarifom koju je odnijela advokatska komora. Dalje ističe da je u konkretnom predmetnom postupku javna nabavka procjenjiva na iznos od 245.000,00KM bez PDV-a, pa u skladu sa odredbom člana 108. Zakona o javnim nabavkama BiH, tuženi nikako nije mogao primijeniti tarifni broj 3. važeće Advokatske tarife. U odnosu na navedeno, pobijani akt je nezakonit, pa predlaže sudu da tužbu uvaži, poništi rješenje i predmet vrati na ponovno odlučivanje. Tužitelj predlaže i da sud obaveže tuženog da mu nadoknadi troškove postupka u visini 877,50, KM, u roku od 15 dana od dana donošenja presude.

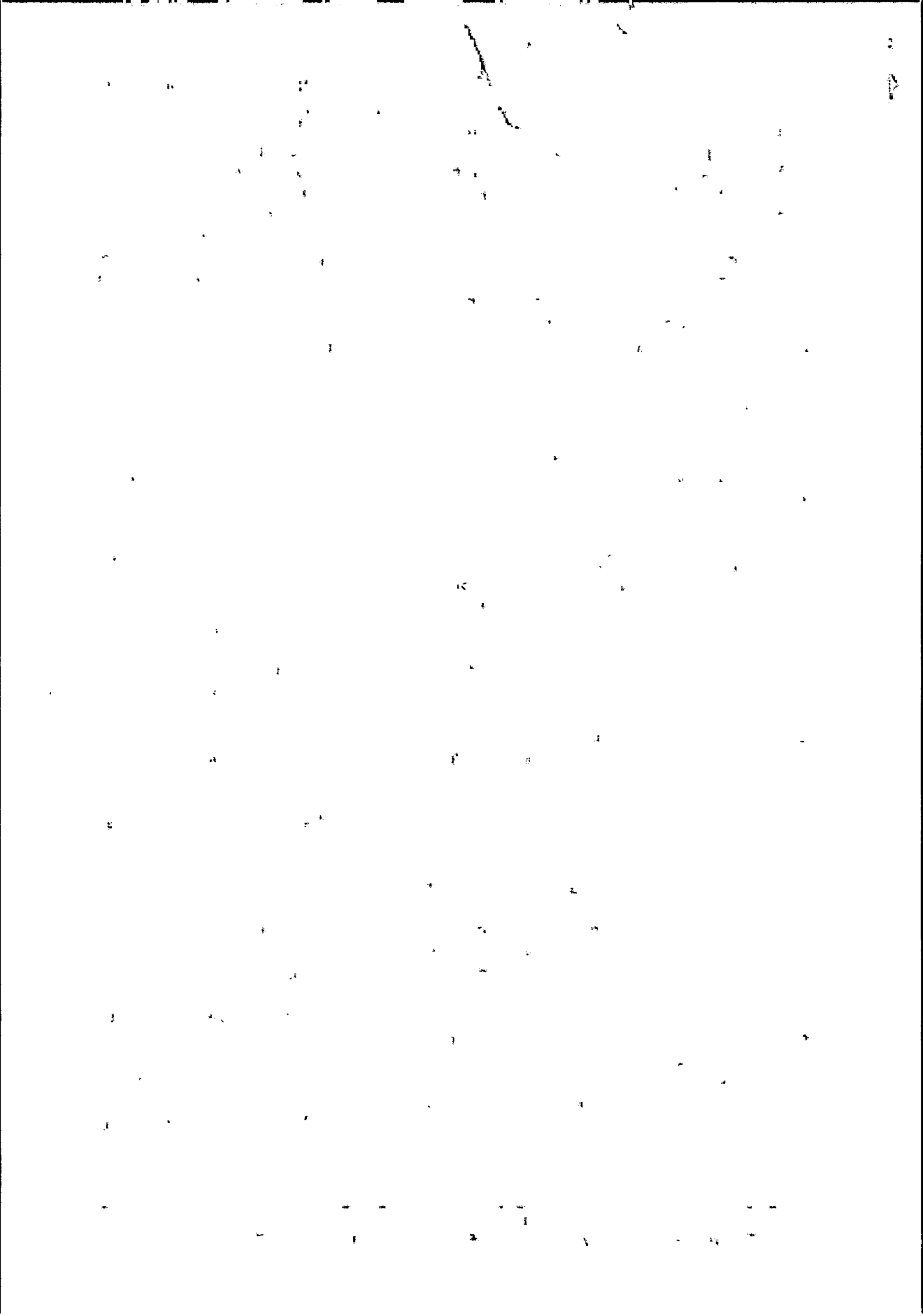
U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10,) pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem u stavu 4(četiri), koji se pobija predmetnom tužbom, uvažen je zahtjev žalitelja za naknadu troškova u visini Tarife o nagradama i naknadama troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS" broj: 68/05) u iznosu od 525,00KM, dok je za preostali traženi dio, zahtjev odbijen kao neosnovan. U stavu 5. pobijanog rješenja, naloženo je ugovornom organu da tužitelju nadoknadi troškove žalbenog postupka u iznosu iz stava 4. rješenja, u roku od 15 dana od dana izvršnosti rješenja. Prema obrazloženju osporenog rješenja, tuženi je odluku o visini dodijeljnih troškova za sastav žalbe donio u skladu sa članom 3. i 12. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u RS, odnosno 150 bodova puta 2, uvećano za 50% i 25% prema tarifnom broju 12, što ukupno iznosi 525, 00KM. Tuženi je ocijenio da tužitelju ne pripada u troškovniku potraživani PDV od 17%, jer nije dokazao da je u sistemu PDV-a.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost pobijanog rješenja u stavu 4(četiri) rješenja.

Ovo vijeće nalazi da je pravilno obrazloženje pobijanog rješenja da je presudom ovog suda broj: S 1 3 U 023495 18 U od 27.09.2018. godine, zauzet stav u pogledu iznosa dodijeljenih troškova u upravnom postupku. U toj presudi apelaciono upravno vijeće je navelo da je u skladu sa brojem 3. Advokatske tarife RS, kojim su uređeni postupci u neprocjenjivim predmetima, određeno da za sastavljanje podnesaka i zastupanje na ročištu *u upravnom postupku advokatu pripada nagrada od 150 bodova*, koji bodovi se uvećaju za 50% kada je u pitanju sastavljanje pravnog lijeka, dok je članom 14. iste tarife, propisano da vrijednost boda iznosi 2,00 KM. Navedenom odlukom apelacionog vijeća je potvrđena presuda koju je prvobitno donijelo upravno vijeće, dana 13.06.2018. godine i takav stav se primijenjuje od donošenja navedene presude. U istoj odluci je navedeno i da je u konkretnom slučaju riječ o neprocjenjivom predmetu, bez obzira što je poznata vrijednost javne nabavke. Slijedom navedenog, nije osnovan prigovor iz tužbe da je

sud zauzimao različite stavove i da stav iznesen u presudi ne može predstavljati izvor prava.

Stoga nije osnovan ni prigovor da se u skladu sa odredbama člana 107. i 108. Zakona o javnim nabavkama BIH ("Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), u konkretnom slučaju radi o procjenjivom predmetu i da su zbog toga troškovi postupka trebali biti dodijeljeni, vodeći računa o procjenjivoj vrijednosti. Ovo iz razloga jer je zakonodavac nesporno jasno propisao da je postupak javne nabavke procjenjiv ali se navedene zakonske odredbe, koje tužitelj navodi u tužbi odnose na naknadu za pokretanja žalbenog postupka i ne mogu se primijeniti na troškove upravnog postupka.

Međutim, osnovano se tužbom ukazuje da je tuženi propustio, na dodijeljeni iznos troškova, obračunati PDV od 17% koji je tužitelj potraživao u troškovniku u žalbenom postupku. Tuženi je po ocjeni ovog vijeća, morao provjeriti da li se tužitelj nalazi u sistemu PDV-a, obzirom da je to javni podatak, pa ga tužitelj nije dužan posebno dokazivati, te na ukupan iznos od 525,00KM obračunati 17% PDV, sve u skladu sa zahtjevom koji je tužitelj istakao u svojoj žalbi od 11.06.2019. godine (strana 3 žalbe), koja je uvažena pobijanim rješenjem.

Samo iz tog razloga je ovo vijeće tužbu uvažilo i predmet vratilo Uredu za razmatranje žalbi BiH na ponovno odlučivanje, u tom dijelu, obzirom da ne sadrži sve što je propisano u odredbi člana 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH odnosno, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranke. U ponovnom postupku, uvažavajući upute iz ove presude, tuženi će donijeti novu odluku, pravilnom primjenom podzakonskog propisa u odnosu na iznos dodijeljenih troškova.

Kako je tužitelj uspio sa tužbom, to mu u smislu odredbe člana 61. Zakon o upravnim sporovima, pripada i naknada za troškove upravnog spora i to prema članu 3. Tarife o naknadi za rad advokata u RS („Službeni glasnik RS" broj: 68/05). Dodijeljeni troškovi se odnose na sastav tužbe u iznosu od 600,00KM (300 bodova x 2KM), iznos od 150,00KM paušala 25% i PDV-a u iznosu od 127,50 što ukupno iznosi 877,50,00KM.

Imajući u vidu navedeno, primjenom odredbi člana 34. stav 2. u vezi s članom 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02 i 74/10.) sud je donio odluku kao u dispozitivu.

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A

Jadranka Brenjo

